

Talmudic Ballads - new genre in Jewish music

Dana Pulver

שיר השירים רבה א' ד' ח'

דָּבָר אַחֵר, נִגִּילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ, תָּמָן תִּגְיָנוּ, נִשְׂאָא אָדָם אִשָּׁה וְשָׂהָה עִמָּה עֶשְׂרֵי שָׁנִים וְלֹא יָלְדָה, אִינוּ רִשְׁאֵי לִבְטֹל, אָמַר רַבִּי אִידִי מַעֲשֶׂה בְּאִשָּׁה אַחַת בְּצִידוֹן שִׁשְׁהָתָה עֶשְׂרֵי שָׁנִים עִם בַּעֲלָהּ וְלֹא יָלְדָה, אָתוֹן גָּבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּעֵיִן לְמִשְׁתַּבָּקָא דִּין מִדִּין, אָמַר לְהוֹן סְיִיכוֹן כְּשֵׁם שְׁנַיִם וְנִגְמָתָם זֶה לָזֶה בְּמֵאכָל וּבְמִשְׁתָּה, כֹּךְ אֵין אַתָּם מִתְּפָרְשִׁים אֲלֵא מִתּוֹךְ מֵאכָל וּמִשְׁתָּה. הִלְכוּ בְּדַרְכֵּיו וַעֲשׂוּ לַעֲצָמָן יוֹם טוֹב וַעֲשׂוּ סְעוּדָה גְּדוֹלָה וְשִׁפְרָתוֹ יוֹתֵר מִדָּא, בִּינֹן שְׁנַיִם שָׁבָה דַּעְתּוֹ עָלָיו אָמַר לָהּ בְּתִי רְאִי כָל חֶפֶץ טוֹב שֵׁישׁ לִי בְּבֵית, וְטָלִי אוֹתוֹ וְלָכִי לְבֵית אָבִיךָ, מָה עָשִׂיתָ הִיא, לְאַחֵר שִׁישׁוֹן רְמִזָּה לַעֲבָדֶיךָ וְלִשְׁפָחוֹתֶיךָ וְאָמְרָה לָהֶם, שְׂאוּהוּ בַמָּטָה וְקַחוּ אוֹתוֹ וְהוֹלִיכוּהוּ לְבֵית אָבִי. בְּחֻצֵּי הַלֵּילָה נִנְעַר מִשְׁנֵמִיָּה בִּינֹן דָּפַג סְמָרִיָּה, אָמַר לָהּ בְּתִי הֵיכָן אָנִי נָתוֹן, אָמְרָה לִיהָ בְּבֵית אָבִי, אָמַר לָהּ מָה לִּי לְבֵית אָבִיךָ, אָמְרָה לִיהָ וְלֹא כֹךְ אָמַרְתְּ לִי בְּעָרְבִי, כָּל חֶפֶץ טוֹב שֵׁישׁ בְּבֵיתִי טָלִי אוֹתוֹ וְלָכִי לְבֵית אָבִיךָ. אֵין חֶפֶץ טוֹב לִי בַּעֲוֹלָם יוֹתֵר מִמֶּךָ. הִלְכוּ לָהֶם אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וַעֲמַד וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְנִפְקְדוּ.

Shir HaShirim Rabbah 1:4:8

We will rejoice and be happy with you Shir Hashirim 1:4 There we have taught: If a man married a woman and remained with her for ten years and had no children, he is permitted to refrain. Rabbi Idi said: There was a case of a woman in Tzidon, who remained ten years with her husband and did not give birth. They came before Rabbi Shimon Bar Yochai; they requested to get divorced one from the other. He said to them: "On your lives, just as you came to each other with feasting and drinking, so too you should not part without feasting and drinking." They followed his suggestion, and they made for themselves a festival and a feast, and he got drunk. When his mind was settled he said to her: "My daughter, see any good object that I have in this house. Take it and go to your father's house." What did she do? When he was asleep, she told her slaves and maidservants and she said to them, "lift him in the bed and take him and bring him to the house of my father." In the middle of the night he woke up, when his wine had worn off, and said to her: "My daughter, where am I?" She said: "In my father's house." He said: "What is it to me in your father's house?" She said to him: "Did you not say to me this evening 'Any good object which you have in your house, take and go to your father's house'?" They went to Rabbi Shimon Ben Yochai. He stood and prayed for them, and they were remembered (they had children).

מעשה בצידן באחד שנשא אשה ושהא עמה עשר שנים ולא ילדה, אתון לגבי ר' שמעון בן יוחי למשתבקה, א' לה, כל חפץ שיש לי בתוך ביתי טלי אותו ולכי לבית אביך. א' להם ר' שמעון בן יוחי כשם שנזדווגתם מתוך מאכל ומשקה כך אין אתם פורשין זה מזה אלא מתוך מאכל ומשקה. מה עשת, עשת סעודה גדולה ושיכרתו יותר מדיי ורמזה לשפחתה ואמרה להון טלו אותו לבית אבא. בחצי הלילה ניעור משנתו, א' להן, איכן אני נתון, אמרה לו, לא כך אמרתה כל חפץ שיש לי בתוך ביתי טלי אותו ולכי לבית אביך, וכדון הוא אין לי חפץ טוב ממך. כיון ששמע ר' שמעון בן יוחי כך, נתפלל עליהם ונתפקדו.

The Ballad of the Woman from Zeidan

Music: Cristina Tati

Lyrics: Dana Pulver according to Midrash Shir HaShirim Raba 1

Translation: Keren Sheffi

I spread a map on the table, covered it with goods, making
A feast, and we rejoiced together on the day we were wed.
Then I thought – I can hear the voices of children, emerging
From me, filling our home... and yet – there's silence instead.

Silently we walk together, love shielding us, protecting
From the grief of unanswered longing, from bitter ridicule.
Another year passes by, a decade is gone, irretrievable,
And we learn: there is a time to tie and a time to undo.

בלדה על האישה מצידן

מוזיקה: קריסטינה טאטי

https://www.youtube.com/watch?v=6pTxvQE2mXQ&ab_channel=CristinaTati-Topic

מילים: דנה פולבר ע"פ מדרש שה"ש רבה א לא

פרסתי מפה, ערכתי שולחן עם כל טוב, הכנתי
משתה, ושמחנו יחד ביום של החתונה.
אז חשבתי – אני שומעת קולות ילדים ממני
בוקעים, ממלאים ביתנו... והנה – הבית דממה.

בדממה נתהלך יחדיו, אהבה תכסה עלינו
מצער של תוחלת, מלעג המריר.
אך שנה עוד שנה רודפת, עשור כבר חלף, איננו.
למדנו אז על עצמנו: עת לקשור ועת להתיר.

I spread a map on the table, made a feast, and we sat together,
In silence. Frequently I refilled his glass with wine.
He said to me: daughter, go and take any object that's dear to you,
And go to your father's house – we're saying goodbye.

I did what he said precisely: I had him carried over
To father's house – the man with whom life was a blessing true.
When he woke up, he wondered: how come I find myself in here?
I replied: there's no object that I hold as dear as you.

I spread out my palms and stood, shut my eyes and listened,
To an abundance divine, its voice calling me here below.
And I knew – within my body our life was already re-weaving,
Soon we will have a child; blessing is ready to flow.

פרסתי מפה, ערכתי משתה, וישבנו יחד,
שתקנו. אני מילאתי בִּיין תדיר כוסו.
הוא אמר לי: בתי, תקחי לך כל חפץ שהוא יקר לך,
ולכי אל בית אביך – נפרדים אנו זה מזו.

דברו במדויק קיימתי: ציויתי שיישאוהו
אל בית אבא – את האיש שביקשתי אתו ברכה.
כשנגער משנתו, תהה הוא: מדוע אני נתון כאן?
עניתי: אין חפץ טוב לי בכל העולם ממך.

פרסתי כפיי עמדתי, עצמתי עיניי, הקשבתי
לשפע מאת רקיע, לבת-קול ממרום.
וידעתי – שבקרבי נרקמים מחדש חיינו,
בקרוב ניפקד בזרע; ברכה ערוכה לזרם.

